

Євген КАРПІНЕЦЬ

Що таке чудо? Розпитуючи своїх ровесників про цю доволі містичну річ, наткнувся на різні думки, що чудо – це щось надприродне або таке, чого люди не бачили, і навіть, що чудо – це Божий вияв любові до нас – Його грішних та все ж улюблених дітей. Здавалося б, у щоденному житті ми спостерігаємо чимало пропозицій «чуд»: люди, називаючи себе знахарями, ворожками чи екстрасенсами, впевнено гарантують, що можуть допомогти, зняти прокляття, «вінець безшлюбності», когось повернути або причарувати, запобігти нещастю...

Ці особи вважають себе мало не всесильними, їх оголошення буквально «розцвіли» довкола, в них вони запевняють, що можуть допомогти, посприяти вирішенню різного роду проблем. Вони користуються чималою популярністю. Чи відчуваєте різницю між тими, хто насправді може нам допомогти, і тими, хто лишень хоче, даруйте на слові, видурити гроші? Але все це свідчить: як далеко людина б не відійшла від свого Творця, як важко б не очорнила-занапастила власну душу, не сповила свої очі пеленою гріха, – вона прагне чуда, прагне зцілення.

Гортаючи сторінки Нового Завіту, зауважимо чимало чудес, які творилися Господом. По-перше, чудо звершувалося над тим, якщо пригадуєте, хто його очікував, бувало, що й роками. По-друге, чудо завжди звершувалося особистісно, часто Христос приходив чи заставав потребуючого чуда, питав, що той хоче, а тоді його зцілював. По-третє, Христос робив чуда не задля слави, а для того, аби люди увірували та мали життя вічне. Та й робив чудо Божественний Спаситель із любові. Як розповідав о. Олександр Шмеман у одній із своїх бесід: «Христос ніколи не творив чудес з наміром довести, але тільки тому, що любив людину і до кінця, без залишку входив в її страждання і біль. Скільки разів ми читаємо в Євангелії, що Христос зглянувся над людиною, тому і простив, зцілив, відродив її тією любов'ю в жалості. Жодне з чудес Христа не можна відірвати від тієї любові, бо тільки вона і складає їх сутність та внутрішню силу» .

Одного разу, згадують самбірчани, до блаженної пам'яті отця Николая Куця (ЧНІ) звернулася старенька бабуся із хворою онукою з проханням про допомогу. Отець одразу ж погодився допомогти, але перед тим, як почати, висунув певні умови: попостити, перебувати у молитві, навідуватися до храму на богослужіння Вечірні та Утрені, приступити до таїнства Покаяння та Євхаристії, а тоді і почне творити молитву над недугою. У відповідь священник почув: «А ми думали, що ви можете нам допомогти». Один відомий православний богослов особливу увагу звертав на те, як у Святому Письмі сказано про неплідні подружжя, яких є чимало: Авраам і Сара, Захарія і Єлисавета, Йоаким і Анна. Ці люди терпіли зневагу, переносили відчай, але до кінця залишалися вірними Богу, і в старості літ Господь дарував їм дитяtko. Богослов бачив у цьому особливий духовний зміст: суха, закам'яніла земля людського серця може дати плід, але слід зрозуміти свою нікчемність і безпорадність без Господа .

Ісус Христос – образ Божий, Він зцілює тих, хто є Його ж образом і носить «язви гріховні», закликає не боятися, вірити, іти слідом за ним і прославляти Господа. Він не забирає болю, зовнішніх ознак проблеми, а викорінює, «виліковує» внутрішню причину. Він мов той маленький принц із однойменного твору А. Сент-Екзюпері, що викорінює баобаби гріха із планети людської душі. Доволі легко у наш час втратити віру в Бога і повірити ворожбитам, адже ті від нас нічого не вимагають (крім винагороди), а для того, щоб Бог допоміг, потрібно докласти трішки і своїх зусиль, набратися терпеливості, трохи почекати і запевнити Його своєю вірою і витривалістю. Паїсій Святогорець твердив: «Терпіння – це найсильніші ліки, що лікують тяжкі й довголітні біди. Більшість бід минають тільки завдяки терпінню. Велике терпіння розплутує найзаплутаніше й приносить божественні плоди: там, де ти не бачиш жодного рішення, Бог дає найкраще вирішення» .

І наостанок залишається поставити собі питання: яке я чудо можу зробити Тобі, Господи? Правильною відповіддю буде: піст, молитва, милостиня, преображення свого життя і направлення його в бік добра, в бік Господа. Тільки у такому випадку станемо співучасниками свого чуда.

Євген КАРПІНЕЦЬ. Яке я чудо можу зробити Тобі, Господи? // СЛОВО № 1 (69) 2017